

BEDLINGTON TERRIER

Pochodzenie: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.10.2010

Użytkowanie: terier

Klasyfikacja FCI: grupa 3 teriery
sekcja 1 teriery duże i średnie
Próby pracy nie są wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Uważa się, że bedlington może poszczycić się pochodzeniem starszym, niż wszystkie inne teriery. Pochodzi z górniczego rejonu północnej Anglii i kiedyś znany był pod nazwą rothbury terier. Z czasem jego sława przekroczyła rejon pochodzenia, a klub hodowców powstał w roku 1877. Choć wygląd tego psa jest łagodny, to potrafi on być całkiem waleczny, ale nie szuka zaczepki. Jego wygląd owieczki jest zwodniczy, to pies twardy i dziarski – najprawdziwszy terier. Kiedyś mieszkańcy północnych hrabstw polowali z nim na króliki; do dzisiaj drzemie w nim dusza myśliwego.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pełen wdzięku, zwinny, dobrze umięśniony pies o budowie ani wątłej, ani też ciężkiej.

Głowa winna mieć kształt gruszki lub klina, w spoczynku wyraz łagodny i spokojny.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia nieco większa od wysokości.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Bystry, odważny i pewny siebie. Inteligentny pies do towarzystwa o silnym instynkcie łowieckim.

Obdarzony dobrym charakterem, dumny, przywiązany do właściciela, ani lękliwy, ani nerwowy. Łagodny w spoczynku, pełen odwagi przy pobudzeniu.

GŁOWA: porośnięta obfitą, prawie białą czuprynką, która jest w dotyku jedwabista.

Mózgoczaszka:

Czaszka: wąska, ale głęboka i zaokrąglona.

Stop: brak, linia profilu poczynając od potylicy aż do końca nosa prosta, bez załamania.

Trzewioczaszka:

Nos: nozdrza duże i dobrze wykrojone. Psy niebieskie i niebieskie podpalane muszą mieć nos czarny, wątrobiane i piaskowe - brązowy.

Kufa: dobrze wypełniona pod oczami.

Wąrgi: przylegające, ich kąciki nie są obwisłe.

Uzębienie: Zęby są mocne i duże. Zgryz nożycowy, to znaczy, że siekacze górne przykrywają w ścisłym kontakcie siekacze dolne i są ustawione pionowo.

Oczy: Stosunkowo małe, błyszczące. Idealne oko sprawia wrażenie trójkątne. Przy umaszczeniu niebieskim kolor oka jest ciemny, przy niebieskim podpalanym barwa oka jest jaśniejsza, z bursztynowym pobłyskiem. Wątrobiane i piaskowe bedlington teriery mają oczy jasnoorzechowe.

Uszy: średniej wielkości, kształtu orzecha laskowego, nisko osadzone i płasko opadające przy policzkach. Cienkie, w dotyku aksamitne, pokryte krótką i delikatną sierścią, na końcach są ozdobione frędzlami prawie białego, jedwabistego włosa.

SZYJA:

Długa, gruba u nasady, zwężająca się ku końcowi, bez śladu podgardla, osadzona wysoko, przez co głowa jest dość wysoko noszona.

TUŁÓW:

Mocno umięśniony i wyjątkowo gibki.

Grzbiet: z naturalnie wysklepionymi łędźwiami.

Łędźwie: wysklepione,

Klatka piersiowa: dostatecznie szeroka, głęboka, sięga łokci. Żebra są płaskie.

Dolna linia: Wysklepienie łędźwi powoduje wyraźne podkasanie brzucha.

OGON:

Średniej długości, gruby u nasady, zwężający się ku końcowi, wdzięcznie wygięty. Jest nisko osadzony i nie może być noszony powyżej grzbietu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: proste, na wysokości klatki piersiowej są szerzej rozstawione niż w łapach.

Łopatk: płaskie i ukośnie ustawione.

Śródreżca: długie i lekko skośne, ale nie słabe.

Łapy: długie, zajęcze o zwartych i grubych opuszkach. Opuszki niespękane ani niezgrubiałe.

Kończyny tylne: umiarkowanej długości, dobrze umięśnione, wydają się dłuższe niż przednie.

Stawy kolanowe: umiarkowanie kątowne.

Śródstopia: Stawy skokowe mocne, nisko umiejscowione, nie są wykręczone ani na zewnątrz, ani do wewnątrz.

Łapy: długie, zajęcze o zwartych i grubych opuszkach. Opuszki niespękane ani niezgrubiałe.

CHODY:

Pies zdolny do galopu z wielką szybkością, co odzwierciedla się w jego wyglądzie. Ruch bardzo charakterystyczny, gdy jest wolny raczej krótki i wysoki, lekki i elastyczny. Z pewnym kołysaniem przy szybkim biegu.

SZATA:

Sierść: bardzo specyficzna, gęsta, podobna do przędzy lnianej, wyraźnie odstająca, ale nie szorstka. Wyraźna tendencja do skręcania, szczególnie na głowie i kufie.

Maść: niebieska, wątrobiana i piaskowa z podpalaniem lub bez. Ciemna pigmentacja pożądana.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wzrost ok. 41 cm w kłębie. Lekkie odchylenia w dół u suk i powyżej limitu u psów są tolerowane. Waga między 8, a 10 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Każdy pies wykazujący deformacje budowy lub zaburzenia charakteru, powinien być dyskwalifikowany.

UWAGA:

Samce muszą mieć normalnie rozwinięte dwa jądra, umieszczone w mosznie.